

REPUBLICA MOLDOVA

Sondaje cu refugiații din Ucraina: Necesități, intenții și provocări de integrare

© IOM 2022

Ianuarie-martie 2023
Raport pe țară și analiza datelor

Opiniile exprimate în această publicație aparțin autorilor și nu reflectă în mod neapărat punctul de vedere al Organizației Internaționale pentru Migrație (OIM). Denumirile folosite și prezentarea materialelor din cuprinsul raportului nu implică exprimarea vreunui punct de vedere din partea OIM cu privire la statutul juridic al unei țări, al unui teritoriu, al unui oraș sau al unei zone, sau al autorităților acestuia, sau cu privire la frontierele sau limitele sale.

OIM se angajează să respecte principiul conform căruia migrația umană și ordonată este în beneficiul migranților și al societății. Ca organizație interguvernamentală, OIM acționează împreună cu partenerii săi din cadrul comunității internaționale pentru: a contribui la soluționarea provocărilor operaționale ale migrației; a promova înțelegerea problemelor legate de migrație; a încuraja dezvoltarea socială și economică prin intermediul migrației; și a susține demnitatea umană și bunăstarea migranților.

Această publicație a fost posibilă datorită sprijinului oferit de Biroul pentru Populație, Refugiați și Migrație (PRM) al Departamentului de Stat al SUA.

Editura

Organizația Internațională pentru Migrație
Oficiul Regional pentru Europa de Sud-Est, Europa
de Est și Asia Centrală

Dampfschiffstrasse 4/10-11, 1030 Viena, Austria
+43 1 581 22 22

Website: <https://rovienna.iom.int/>

Contacte: [ROViennaDataResearch-
Newsletter@iom.int](mailto:ROViennaDataResearch-Newsletter@iom.int)

Organizația Internațională pentru Migrație
Oficiul din Republica Moldova

Centrul de afaceri Le Roi, Strada Sfatul Țării 29,
etajul 9, Republica Moldova

+373 (6) 800 33 11

Website: <https://moldova.iom.int/> Contact:
IOMMoldovaDTM@iom.int

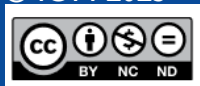
Acest raport a fost publicat fără editare oficială de către OIM.

Foto de pe copertă: UN enumerator OIM DTM vorbind cu refugiați din Ucraina în punctul de trecere a frontierei Palanca, Republica Moldova. © OIM 2022

Citație: Organizația Internațională pentru Migrație (OIM), mai 2023. DTM Moldova "Sondaje cu refugiații din Ucraina: necesități, intenții și provocări de integrare" OIM, Chișinău. Pentru mai multe informații privind termenii și condițiile rapoartelor și produselor de informare ale DTM, vă rugăm să consultați: <https://dtm.iom.int/terms-and-conditions>

Data publicării: 15 mai 2023

© IOM 2023

Unele drepturi sunt rezervate. Această lucrare este disponibilă în conformitate cu [Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0.Licență IGO](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/igo/legalcode) (CC BY-NC-ND 3.0 IGO).*

Pentru specificații suplimentare, vă rugăm să consultați [drepturile de autor și condițiile de utilizare](#).

Această publicație nu trebuie să fie utilizată, publicată sau redistribuită în scopuri care vizează în primul rând avantaje comerciale sau compensații bănești, cu excepția scopurilor educaționale, de exemplu, pentru a fi inclusă în manuale școlare. Permisuni: Solicitățile de utilizare comercială sau de drepturi și licențe suplimentare vor fi trimise la publications@iom.int.

* <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/igo/legalcode>

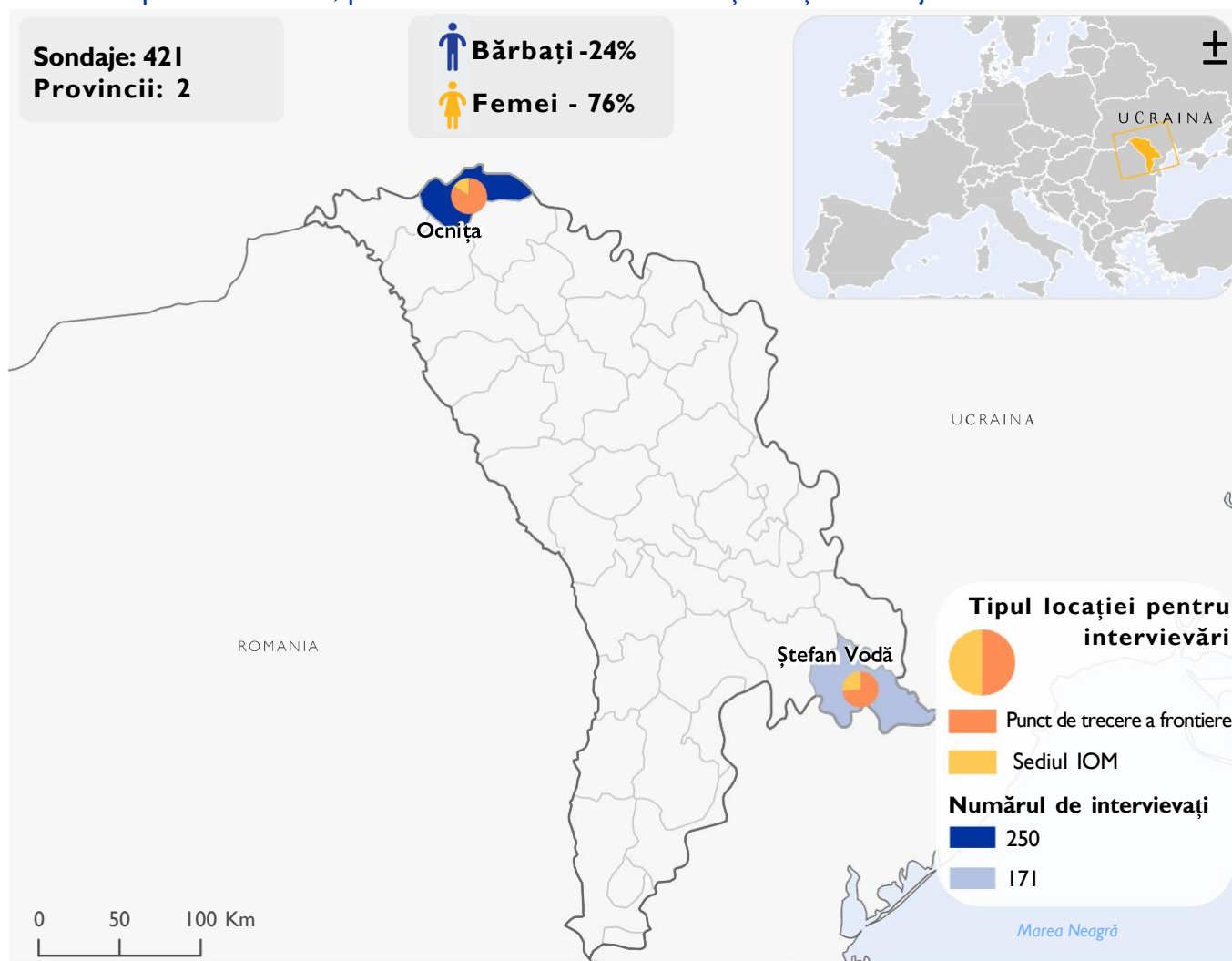
CUPRINS

1. Profilul socio-demografic	5
"Oblast" (regiune) de origine	5
Sex și vârstă	6
Starea civilă	6
Documentele deținute la momentul interviului	7
Timpul mediu petrecut în afara teritoriului Ucrainei de la deplasarea inițială	7
2. Intenții	8
Intenția de a se muta în altă parte sau de a rămâne în locația actuală	8
Durata preconizată a șederii în locația actuală	9
Regiunea de destinație preconizată în Ucraina și motivele de întoarcere în țară	9
Necesități imediate la întoarcere	9
Țara de destinație preconizată	10
Motive pentru a alege ca destinație Republica Moldova sau alte țări	10
3. Educație și angajare: Profil și perspective	11
Principala limbă vorbită	11
Altă(e) limbă(e) vorbită(e)	11
Nivelul de educație	11
Statut de angajare înainte de a părăsi Ucraina față de cel actual	12
4. Servicii de înregistrare și de incluziune	14
Statutul actual de migrație	14
Accesul la finanțe	14
Servicii consulare	15
5. Nevoi imediate și asistența primită	16
Necesitățile urgente ale refugiaților în Republica Moldova	16
Necesitățile imediate ale refugiaților care intenționează să ajungă în alte țări	17
Asistența primită în timpul călătoriei	17
Domenii în care este nevoie de informații pentru a obține mai multă asistență	17
6. Provocări în țara în care se deplasează	18
Experiențe de discriminare	18
Provocări legate de incluziune	18
7. Compoziția actuală a grupului	19
Modul de călătorie	19
Călătorii cu persoane cu probleme de sănătate și dizabilități	19
8. Metodologie	20
Implementarea și limitările la nivel național	20

CONSTATĂRI PRINCIPALE

- **Principalele regiuni (oblast) de origine** Odesa (25%), Vinița (17%), Nikolae (11%), orașul Kiev (11%), Dnepropetrovsk (6%), Harkov (4%).
- **Intenții de a se muta:** stabiliți sau care intenționează să se stabilească în Republica Moldova (49%), în tranzit în altă țară (45%), în general în România, Germania și Canada. Întoarcerea la locul de origine în Ucraina (4%).
- **Statutul ocupațional:** angajați (4%), zilieri (2%), șomeri și în căutarea unui loc de muncă (23%), studenți (22%), în concediu de maternitate (9%).
- **Nevoile majore:** necesitate de numerar (41%), medicamente (23%), articole de igienă personală (19%), servicii de sănătate (14%), alimente (13%).
- **Principalele domenii de asistență primită:** produse alimentare (74%), articole de igienă personală (66%), sprijin financiar (62%), haine și încălțăminte (30%).
- **Principalele provocări în materie de incluziune:** probleme financiare (37%), locuință (23%), limbă (7%), foame (4%).
- **Femei refugiate:** femeile care călătoresc cu copii (78%), femeile însărcinate sau care alăptează (7%).

Harta 1: Republica Moldova, punctele de trecere a frontierei și locațiile sondajelor

Această hartă este prezentată doar în scop ilustrativ. Limitele și numele indicate, precum și denumirile utilizate pe această hartă nu implică aprobarea sau acceptarea oficială din partea OIM.

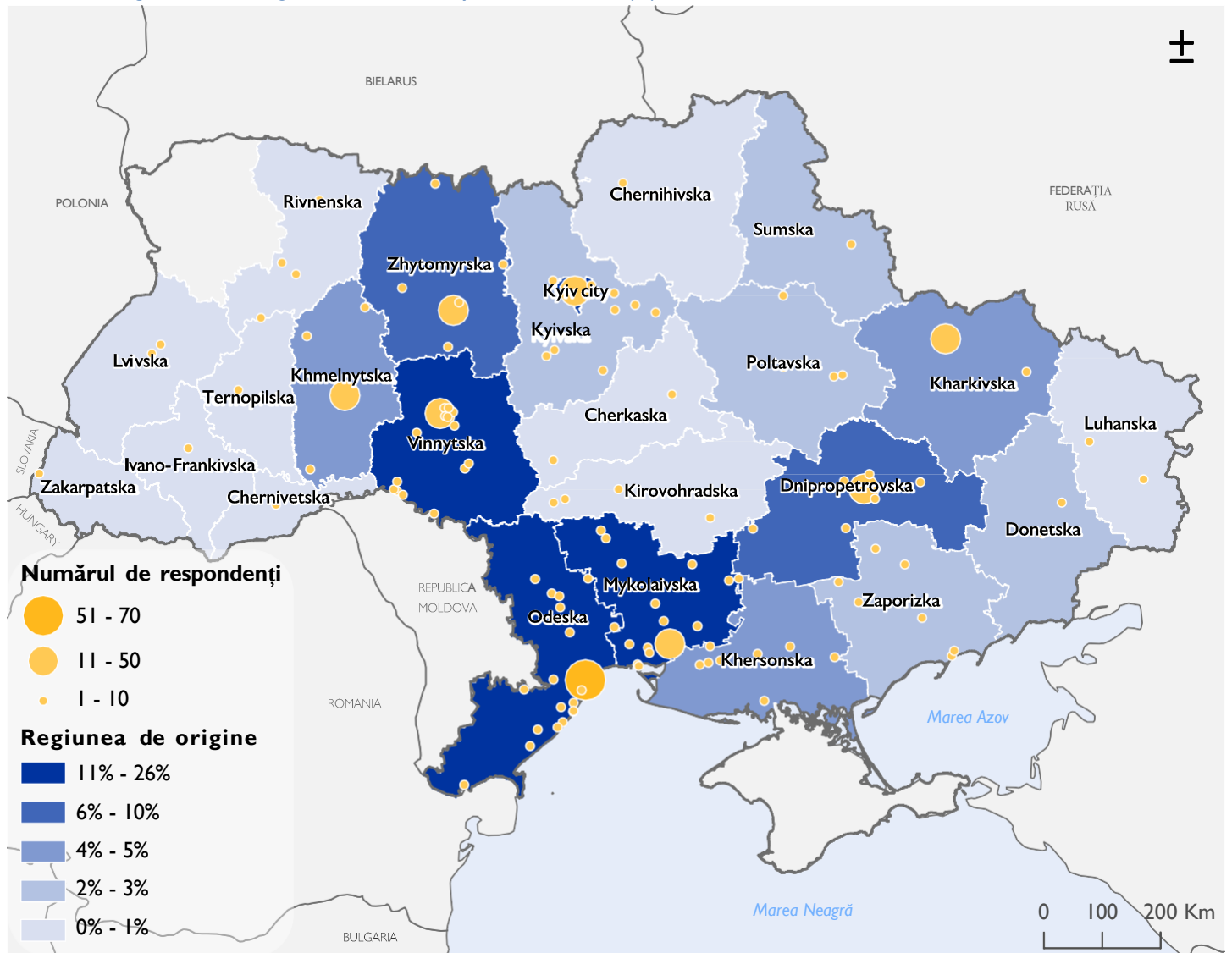
I. Profilul socio-demografic

Oblast (regiunea) de origine

Șaptezeci și doi la sută dintre respondenți proveneau doar din șase regiuni situate în partea de sud-vest a Ucrainei, în timp ce restul de 28% proveneau din restul Ucrainei. Acestea erau Odesa (26%), Vinița (17%), Nikolaev (11%), orașul Kiev (11%) și Dnepropetrovsk (7%). Restul de 28% au declarat că locuiesc în alte 19 regiuni din Ucraina. Printre acestea

se numărau Jitomir (6%), Harkov (4%), Herson (3%), Hmelnițk (3%), regiunea Kiev (2%), Zaporojie (2%), Poltava (2%), Sumska, Donețk, Cerkaska, Kirovohrad, Rivnensk, Lugansk câte 1% fiecare). Sud-estul Ucrainei sunt zonele cele mai puternic afectate de război.

Harta 2: Regiunea de origine înainte de a părăsi Ucraina (%)

Această hartă este prezentată doar în scop ilustrativ. Limitele și numele indicate, precum și denumirile utilizate pe această hartă nu implică aprobarea sau acceptarea oficială din partea OIM.

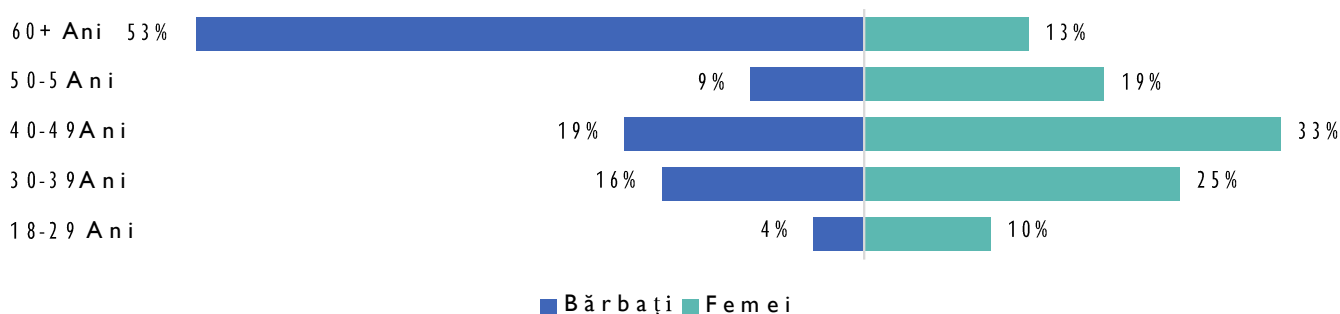

Sex și vârstă

Șaptezeci și șase la sută dintre respondenți erau femei, în timp ce 24% erau bărbați. Raportul de gen a fost diferit între cele două locații în care s-au desfășurat sondajele. În Ștefan Vodă, 93 la sută erau femei, în timp ce în Ocnița 64 la sută erau femei. Vârsta medie a persoanelor intervievate era de 47 de ani.

În medie, femeile erau mai tinere decât bărbații (45 de ani pentru femei, față de 55 de ani pentru bărbați). Ponderea persoanelor în vârstă era mai mare în rândul bărbaților (53%), comparativ cu femeile (13%). Mai mult de jumătate din totalul femeilor (58%) aveau vârste cuprinse între 30 și 49 de ani, în timp ce doar o treime dintre bărbații respondenți se aflau în această categorie de vârstă (35%).

Fig. 1: Vârsta, pe sexe și total (%)

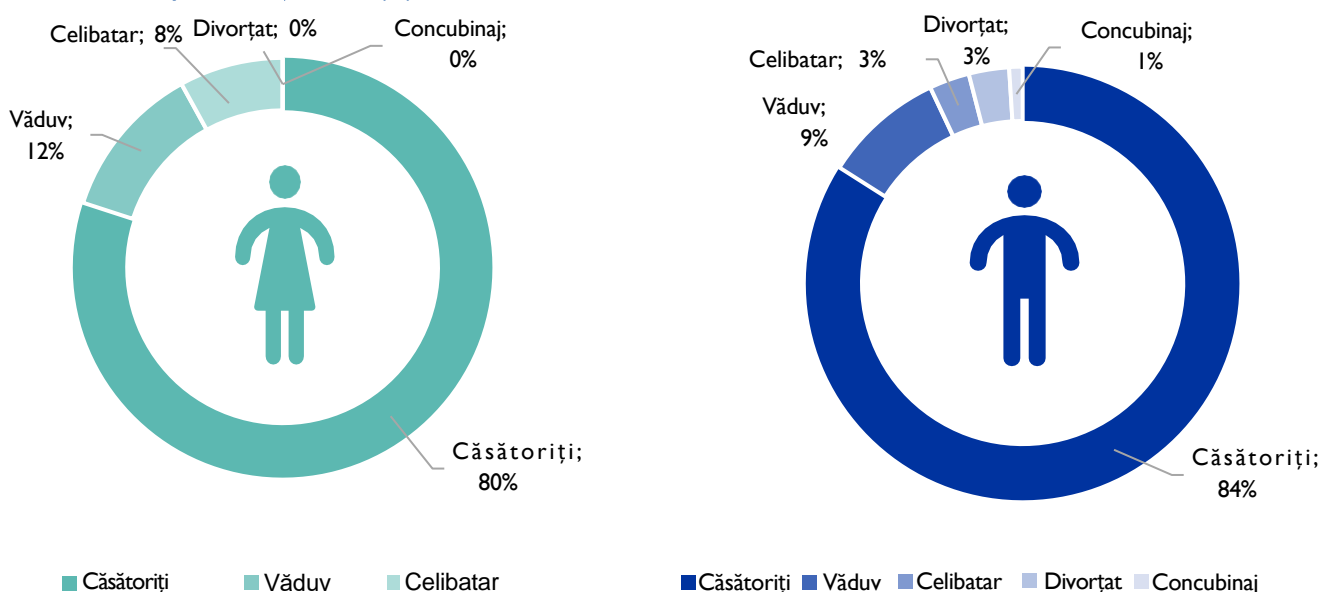

Starea civilă

Din totalul eșantionului, 81% au declarat că sunt căsătoriți și 11% văduvi. Restul de opt procente erau necăsătoriți (7%) sau divorțați (1%). Doar doi respondenți au declarat că se află într-un concubinaj. Ponderea persoanelor căsătorite a fost ușor mai mare în rândul bărbaților decât în rândul femeilor (84% față

de 80%), în timp ce mai multe femei decât bărbați erau văduve (12% față de 9%). Ponderea femeilor singure a fost mai mare decât cea a bărbaților singuri (8% față de 3%). Doar trei procente dintre bărbați și mai puțin de unu la sută dintre femeile au declarat că sunt divorțați.

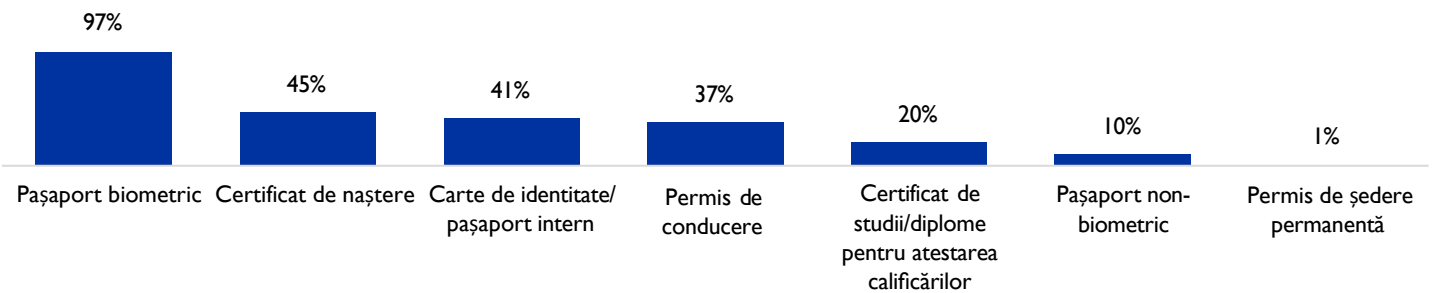
Fig. 2: Starea civilă, pe sexe și total (%)

Documentele deținute la momentul interviuării

Majoritatea respondenților (97%), au sosit în Republica Moldova cu pașapoarte biometrice. De asemenea, mulți dintre ei aveau certificate de naștere (45%), buletin de identitate (41%) și permisul de conducere (37%). Alți 20% aveau asupra lor certificatele de studii, 10% pașaportul non-biometric și 1% permisul de ședere permanentă.

Figura 3: Documentele aflate în posesia respondenților la momentul interviuării (%) (sunt posibile mai multe răspunsuri)

Timpul mediu petrecut în afara teritoriului Ucrainei de la deplasarea inițială

Durata deplasării este definită de diferența de timp dintre data de interviuare și data sosirii în Republica Moldova. Cei mai mulți respondenți s-au deplasat la începutul anului 2022, când a început războiul din Ucraina, iar 26 la sută dintre ei au ajuns în Republica Moldova între februarie și martie 2022.

Acest lucru înseamnă că, la momentul desfășurării sondajului, aceștia au petrecut aproape un an în afara Ucrainei. Sosirile au fluctuat între trei și nouă la sută din aprilie până în decembrie, dar 45 la sută dintre

respondenții care au sosit în această perioadă au vrut să sugereze o ședere între 3 și 11 luni.

Fiecare a treia persoană a sosit în Republica Moldova în decurs de două luni de la strămutarea inițială (29%) și, în medie, respondenții petrecuseră opt luni în deplasare.

Tabelul 1: Timpul aproximativ petrecut în deplasare până la data de interviuare (%)

Data de la prima deplasare	Perioada aproximativă de timp petrecută până la data interviuării	% din respondenți
Februarie-22	13 luni	10%
Martie-22	12 luni	16%
Aprilie-22	11 luni	8%
Mai-22	10 luni	9%
Iunie-22	9 luni	4%
Iulie-22	8 luni	4%
August-22	7 luni	5%
Septembrie-22	6 luni	3%
Octombrie-22	5 luni	4%
Noiembrie-22	4 luni	5%
Decembrie-22	3 luni	3%
Ianuarie-23	2 luni	0%
Februarie-23	1 lună	3%
Martie-23	mai puțin de 1 lună	26%

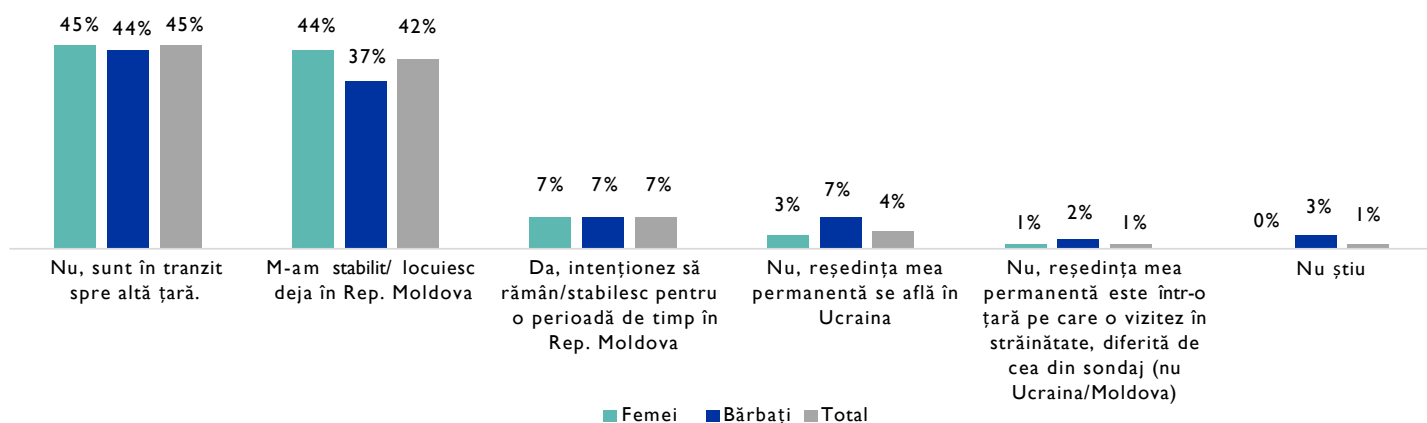
2. Intenții

Intenția de a se muta în altă parte sau de a rămâne în locația actuală

Aproape jumătate dintre respondenți au declarat că intenționează să rămână în Republica Moldova (42% deja s-au stabilit în țară, iar 7% intenționează să rămână sau să se stabilească). Aproximativ 45% dintre aceștia se aflau în tranzit spre o altă țară, iar 4% intenționau să se întoarcă în Ucraina. Un procent au declarat că au rezidență permanentă în alte țări decât Ucraina sau Republica Moldova, iar restul de unu la sută nu au știut ce să răspundă.

Datele dezagregate pe sexe arată că respondenții de sex feminin erau puțin mai predispuși decât respondenții de sex masculin să se stabilească în Republica Moldova (44% față de 37%), în timp ce bărbații erau mai predispuși să se întoarcă în Ucraina (7% față de 3%). Proporțiile au rămas relativ similare între femei și bărbați care intenționează să tranziteze o altă țară (45% dintre femei și 44% dintre bărbați).

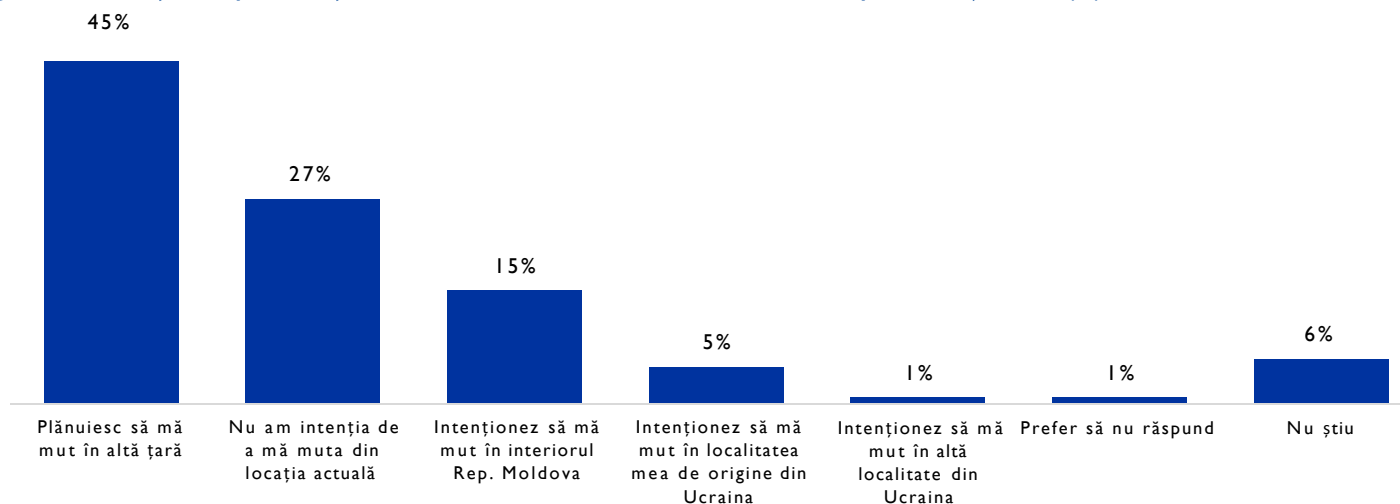
Figura 4: Intenția respondenților de a se stabili sau de a tranzita Republica Moldova, pe sexe și total (%)

În timp ce 45% au declarat că intenționează să se mute în altă țară, 27% au declarat că nu au intenția de a se muta din locul actual, 15% intenționează să se mute în Republica Moldova, 5% intenționează să se

schimbe înapoi la locul de origine în Ucraina, 1% intenționează să se mute în altă localitate din Ucraina și 7% nu au știut sau au preferat să nu răspundă.

Figura 5: Intenția respondenților de a se muta din localitatea actuală, pe sexe și total (%)

Durata preconizată a șederii în locația actuală

Dintre cei care intenționau să se mute în Republica Moldova (65 de respondenți), 29 de procente intenționau să rămână mai mult de un an. 28% din ei intenționau să steie între trei și șase luni, 20%

între o lună și trei luni, 12% între șase și un an, opt procente mai puțin de o săptămână și două procente până la o lună.

Regiunea de destinație preconizată în Ucraina și motivele pentru care se dorește întoarcerea în țară

Dintre cei 23 de respondenți care doreau să se întoarcă în Ucraina, 20 intenționau să se întoarcă în regiunea de origine anterioară și 3 într-o regiune

diferită (două persoane în Vinița și una în Odesa). Dintre aceștia care se întorceau, doi au plecat inițial din regiunea Nikolaev și una din Poltava.

Tabelul 2: Motive pentru întoarcerea în Ucraina, pe sexe (N=23) (mai multe răspunsuri posibile)

Motive enumerate	Femei	Bărbați	Total
Reunificare cu familia	6	2	8
Lipsa de resurse	6	2	8
Acces la servicii esențiale	1	1	2
Cumpărături în străinătate	2	0	2
Asigurarea siguranței familiei	2	0	2
Ajutarea familiei	1	0	1
Lipsa unui loc de muncă	1	0	1
Lipsa unui adăpost	1	0	1
Îmbunătățirea situației în Ucraina	1	0	1
Ajutor pentru ca familia să plece	1	0	1
Prefer să nu răspund	2	0	2

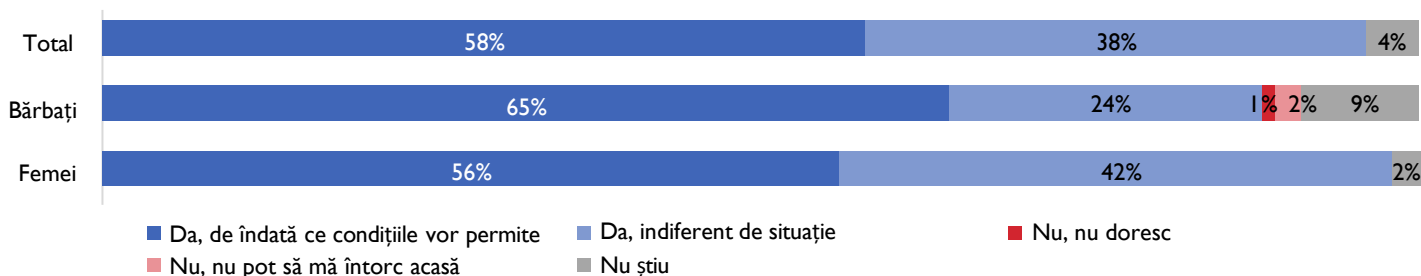
Cele mai frecvente motive invocate pentru întoarcerea în Ucraina au fost reîntregirea familiei (menționată de 8 persoane), din cauza lipsei de resurse (8 persoane), pentru a avea acces la servicii esențiale (2 persoane) și pentru a-și duce familia în siguranță (2 persoane). Celelalte motive au fost: pentru a ajuta familia, lipsa unui loc de muncă, lipsa unui adăpost și îmbunătățirea situației în Ucraina (menționate de câte o persoană).

Femeile au fost cele mai predispuse să se întoarcă în Ucraina pentru a se reîntâlni cu familia sau din cauza lipsei de resurse (6 respondente femei față de 2 respondenți bărbați fiecare).

Mai mult de jumătate dintre respondenți intenționau să se întoarcă în Ucraina de îndată ce condițiile o vor permite (58%), 38% intenționau să se întoarcă indiferent de evoluția situației, iar aproximativ 4% nu știau. Doar 4 respondenți, trei bărbați și o femeie, au declarat că nu intenționau să se

întoarcă acasă, fie pentru că nu puteau face acest lucru, fie pentru că nu doreau (câte 2 persoane fiecare). Ponderea celor care au declarat că "nu intenționează să se întoarcă acasă" sau care nu erau siguri de ce vor face pe viitor a fost mai mare în rândul femeilor decât în rândul bărbaților (12% față de 2%).

Figura 6: Intenția respondenților de a se întoarce în Ucraina atunci când vor fi în siguranță, pe sexe și total (%)

Necesități imediate la întoarcere

Dintre cei care intenționau să se întoarcă (N=23), 8 persoane au indicat că principala lor necesitate la întoarcere va constitui ajutorul financiar. Aceasta a fost urmată de necesitatea de locuință (5 persoane),

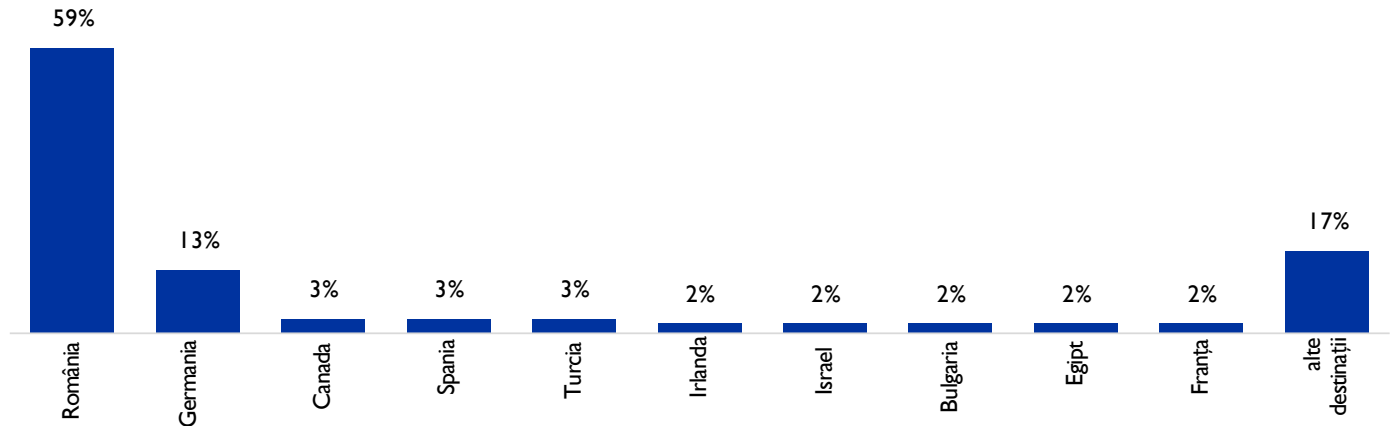
nevoie de medicamente și asistență medicală (2 persoane) și informare (o persoană). Mai multe femei ar avea nevoie de asistență financiară la întoarcere (6 femei în comparație cu 2 bărbați).

Țara de destinație preconizată

În ceea ce-i privește pe cei care au raportat intenția de a se muta într-o altă țară (N=189), mai mult de jumătate dintre aceștia urmau să plece în România

(59%), urmată de Germania (13%), Canada, Spania, Turcia (3% fiecare), Irlanda, Israel, Bulgaria, Egipt și Franța (2% fiecare) și alte destinații (17%).

Figura 7: Țara de destinație preconizată (%) N=189

Motive de a opta pentru Republica Moldova sau altă țară de destinație

Pentru 208 respondenți care au raportat intenția de a rămâne sau de a se stabili în Republica Moldova, principalele motive de a rămâne au fost familia și rudele (18%), sau prietenii din zonă (13%). Alte motive au inclus un sistem de protecție mai bun (5%), alte persoane din grup care călătoresc acolo (3%), ofertele de muncă primite în altă țară/localitate (3%), oportunități de angajare (1%), alte motive (1%). Pentru majoritatea respondenților care doar tranzitau Republica Moldova sau care au declarat că au

reședința în alte țări (194 de persoane), familia sau rudele au fost, de asemenea, principalul motiv pentru alegerea destinației respective (44%). Alte motive au inclus un sistem de protecție mai bun (31%), alte persoane din grupul care călătoreau acolo și prieteni din zonă (16% fiecare), oferta de muncă primită în țara sau localitatea respectivă (6%), cazare prin intermediul autorităților naționale sau locale (6%) și alte motive (7%).

Figura 8: Motive pentru alegerea Republicii Moldova ca destinație, pe sexe (%) (N=208) (sunt posibile mai multe răspunsuri)

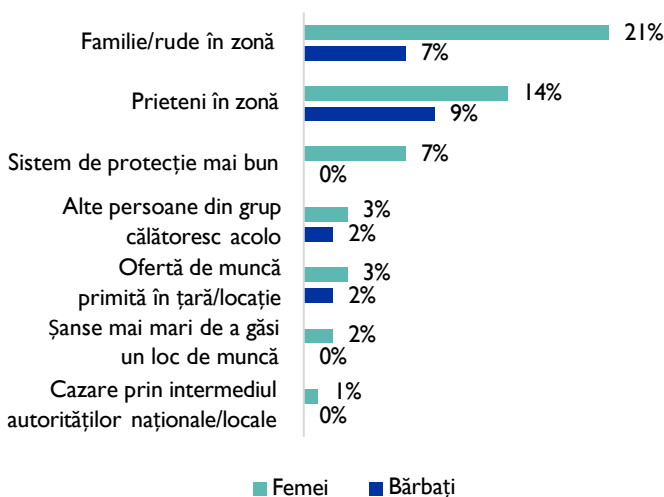
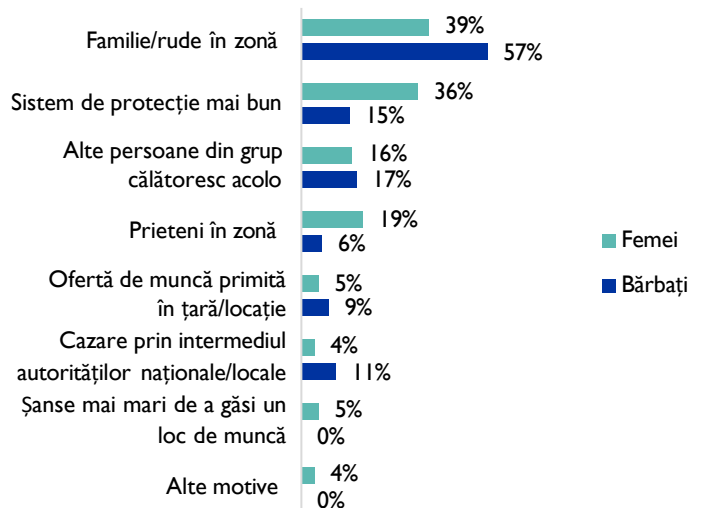

Figura 9: Motive la alegerea altor țări ca destinație, pe sexe (%) (N=194)(sunt posibile mai multe răspunsuri)

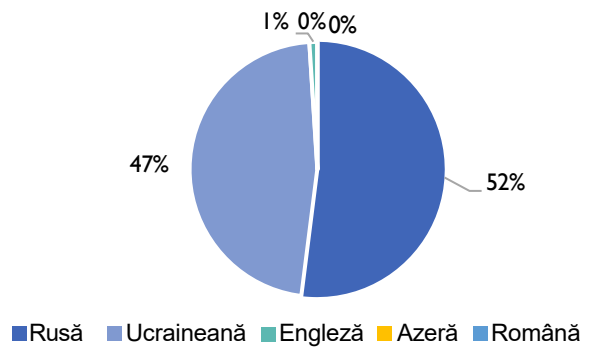

3. Studii și angajare: Profil și perspective

Principala limbă vorbită

Cincizeci și doi la sută dintre respondenți au raportat limba rusă ca limba maternă. Aceasta este urmată de ucraineană, cu 47% din respondenți. Mai puțin de unu la sută vorbeau alte limbi (engleză, română și azeră).

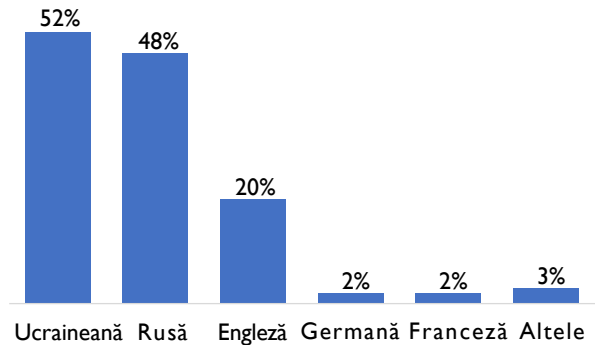
Figura 10: Principala limbă vorbită (%)

Alte limbi vorbite

Cincizeci și doi la sută dintre respondenți vorbesc ucraineană ca limbă suplimentară. Aceasta este urmată de rusă (48%), engleză (20%), germană (4%), franceză (2%). Alte limbi raportate de respondenți au fost româna, spaniola și azeră (1% fiecare).

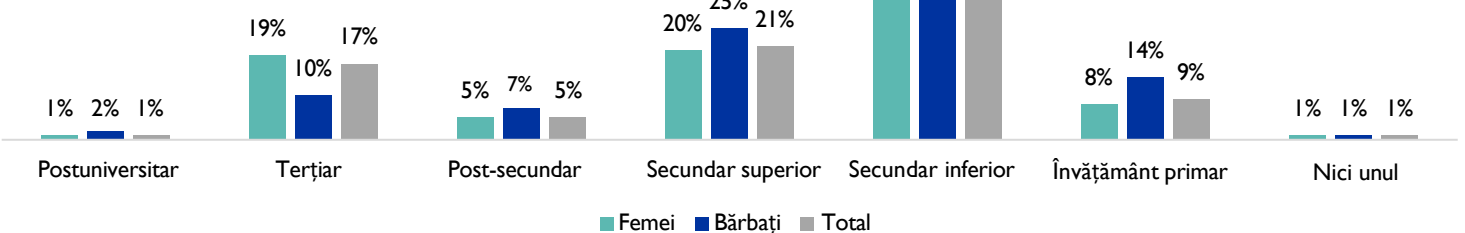
Figura 11: Alte limbi vorbite (%) mai multe răspunsuri posibile

Studii

La momentul interviului, 18% dintre aceștia dețin diplome de licență, masterat sau doctorat, iar 5% au o diplomă de studii medii de specialitate (colegiu). Aproximativ 21 la sută dețin diplome din învățământul secundar superior, iar 46 la sută - diplome din învățământul secundar inferior. Aproximativ zece la sută au obținut doar o educație primară (9%) sau niciuna (1%). Respondenții de sex feminin au fost mai predispuși decât partenerii lor de

sex masculin să posede studii superioare ca cel mai înalt nivel de educație (19% față de 10%), în timp ce respondenții de sex masculin au fost puțin mai predispuși decât respondenții de sex feminin să posede un alt nivel de studii post-secundare sau secundare superioare ca cel mai înalt nivel de educație (7% față de 5% și 25% față de 20%).

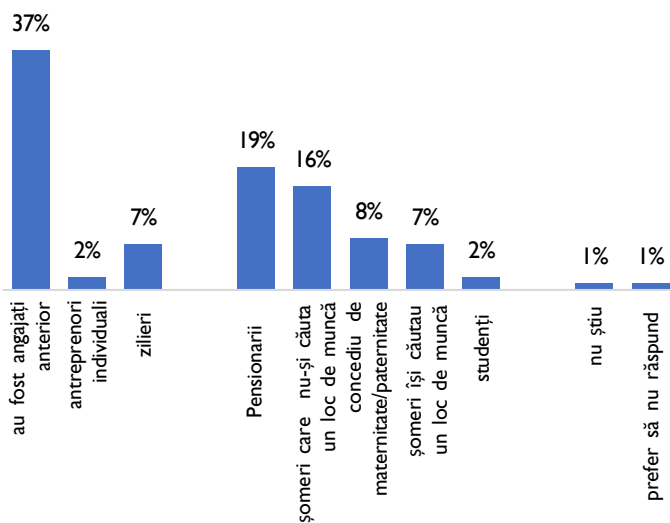
Statutul profesional înainte de a părăsi Ucraina față de cel actual

Din întregul grup interviat, 37% erau angajați înainte de a părăsi Ucraina. Dintre aceștia, femeile erau mai susceptibile de a fi angajate decât bărbații, cu rate de angajare de 43% pentru femei și 19% pentru bărbați. În plus, 19% dintre cei intervievați erau pensionari, doar 13% dintre femei încadrându-se în această categorie. Șapte procente din eșantion erau șomeri și căutau un loc de muncă înainte de a părăsi Ucraina, iar șaisprezece procente erau șomeri, dar nu căutau un loc de muncă. Restul (21%), erau fie zilieri (7%), studenți (2%), lucrători pe cont propriu (2%), fie se aflau în concediu de maternitate/paternitate (8%). Deoarece Republica Moldova este o țară de tranzit pentru aproximativ jumătate din migranți, este important să fie evaluat statutul de angajare al celor stabiliți în țară și care nu au intenția de a se muta în

străinătate (180 respondenți). Dintre cei care nu au intenția de a pleca, 28% au fost angajați anterior în Ucraina sau au fost zilieri (5%). Pensionarii constituiau 22%, în timp ce cei care erau șomeri și nu-și căutau un loc de muncă erau 23.

Nouă la sută din respondenți erau șomeri și căutau un loc de muncă. 23% la momentul interviului, erau angajați, (28% dintre femei și 7% dintre bărbați). Proportia celor care erau șomeri și căutau un loc de muncă era mai mare în rândul femeilor (15%) decât în rândul bărbaților (2%). Numărul celor care erau șomeri și nu căutau un loc de muncă era ușor mai mare decât înainte de deplasare (24%), numărul femeilor din această categorie fiind mai mic decât cel al bărbaților (23% față de 28%).

Figura 13: Statutul profesional al respondenților înainte de războiul din Ucraina (%) (N=421)

Un total de 45 de persoane erau angajate în prezent în Republica Moldova, cu 20% din fiecare în sectorul serviciilor alimentare și în cel al serviciilor sociale și de sănătate. Alte sectoare de angajare include suportul administrativ (16%), alte activități de servicii (16%), finanțe și asigurări (9%), muncă domestică, informații și comunicații (4% fiecare). Restul erau angajați în domenii precum educația, comerțul cu ridicata și cu amănuntul etc.

Dintre persoanele angajate înainte de a părăsi Ucraina (N=194), 22% lucrau în sectorul hotelier și alimentație publică, 12% în domeniul administrativ, 9% în finanțe și asigurări, 8% în sănătate și asistență socială. Restul de 49% lucrau în alte domenii, cum ar fi servicii, educație, cercetare, munca domestică, tehnologii informaționale și comunicații, printre alte domenii de angajare în Ucraina. Primele 6 ocupații ale refugiaților ucraineni în Republica Moldova au fost: cazare și alimentație publică (20%), sănătate umană și asistență socială (20%), asistență administrativă (16%), finanțe și asigurări (9%), muncă domestică (4%), informații și comunicații (4%), altele (27%).

Figura 14: Top 6 ocupații actuale ale refugiaților ucraineni în Republica Moldova (%) (N=45) N=215

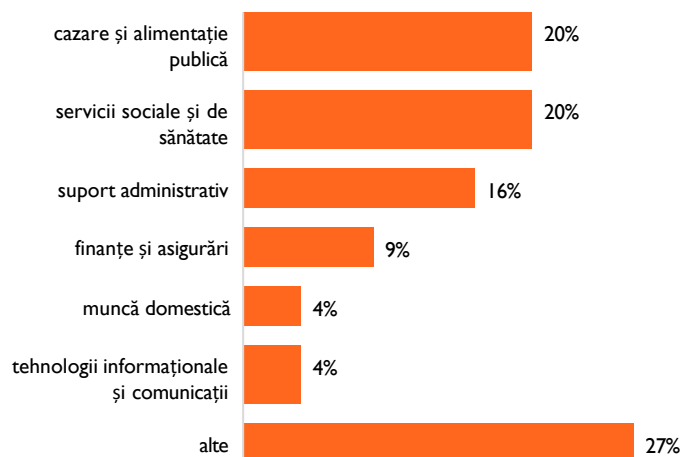
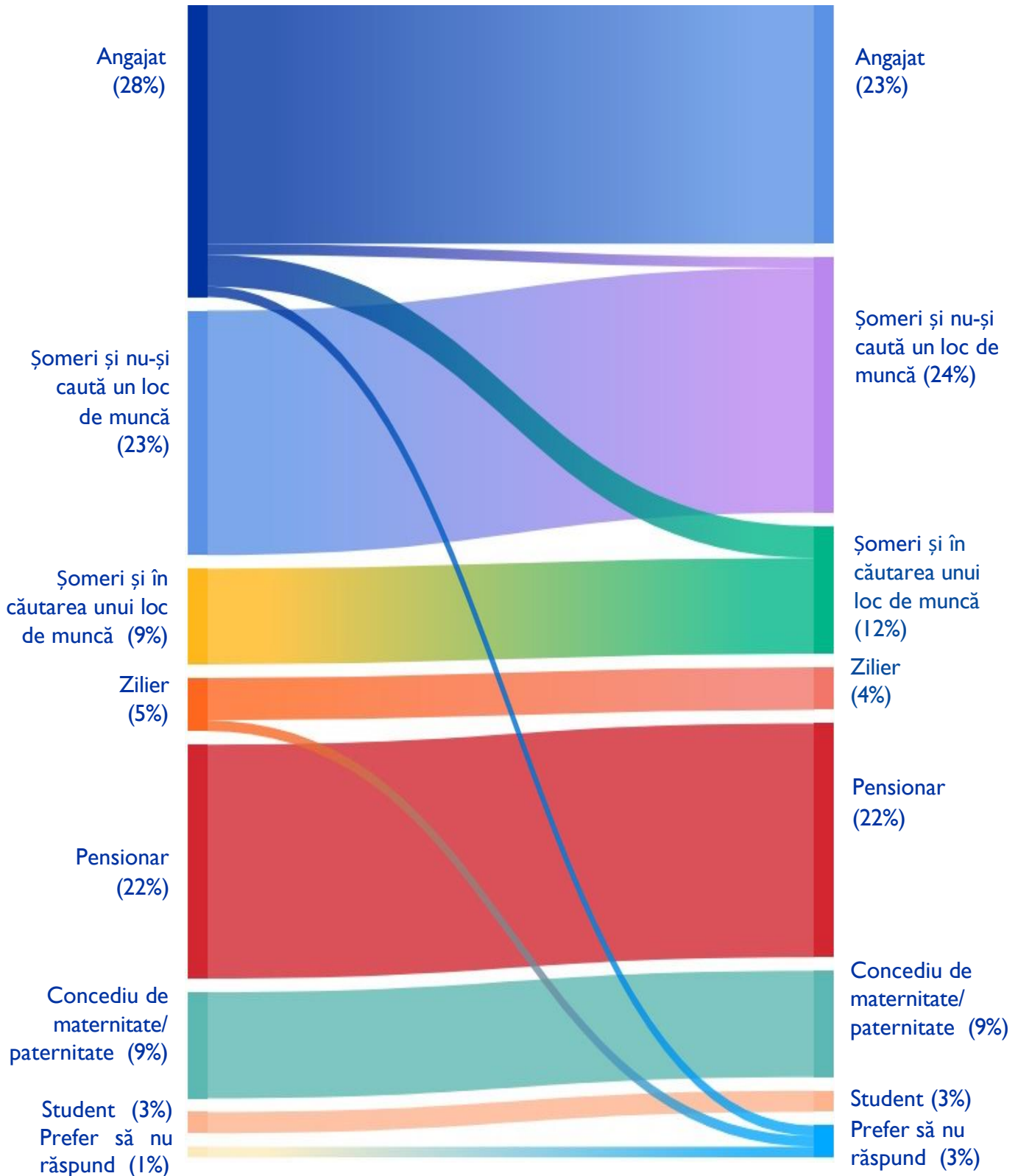

Figura 15: Statutul de angajare al respondenților înainte de războiul din Ucraina și statutul lor actual de angajare în Republica Moldova (%) (N=180)

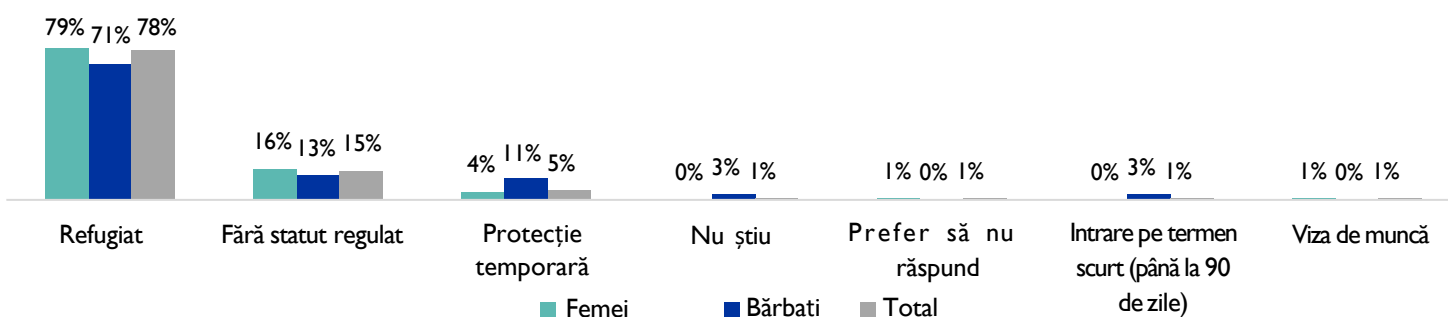
4. Servicii de înregistrare și incluziune

Situația actuală

Șaptezeci și opt la sută dintre respondenți au declarat că au statut de refugiat în Republica Moldova, iar 15 la sută nu aveau un statut regulat. Aproximativ cinci la sută au declarat că au protecție temporară din partea UE. Respondenții de sex feminin au fost puțin mai predispuși să aibă statut de

refugiat (79% față de 71%), în timp ce bărbații au fost mai predispuși să aibă protecție temporară a UE (11% față de 4%). Mai puțin de două procente dintre respondenți se aflau în Republica Moldova cu o viză de intrare pe termen scurt sau cu permis de muncă.

Figura 16: Statutul de migrație, pe sexe și total (%), N=178

Accesul la finanțe

Optzeci și patru la sută dintre respondenții stabiliți în Republica Moldova au retras bani cu ajutorul unui card de credit/debit străin de când au părăsit Ucraina, în timp ce șaisprezece la sută nu au putut.

Figura 18: A deschis un cont bancar personal în Republica Moldova (%), N=178

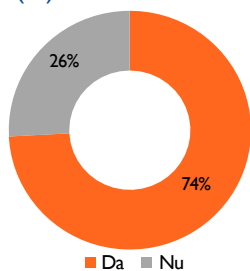

Figura 19: Motivul pentru care nu a deschis un cont bancar personal în Republica Moldova (%), N=46

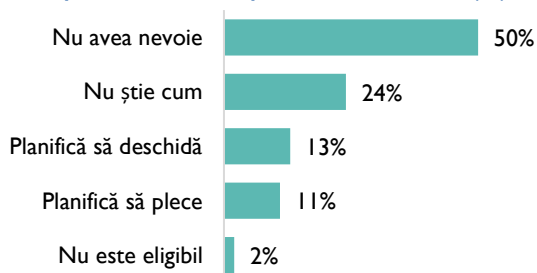
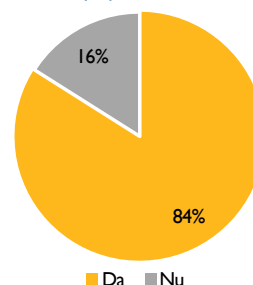

Figura 17: Posibilitatea de a retrage bani cu un card de debit/credit străin (%), N=178

Proape trei sferturi dintre respondenți aveau un cont bancar personal în Republica Moldova la momentul chestionării. Douăzeci și șase la sută nu aveau.

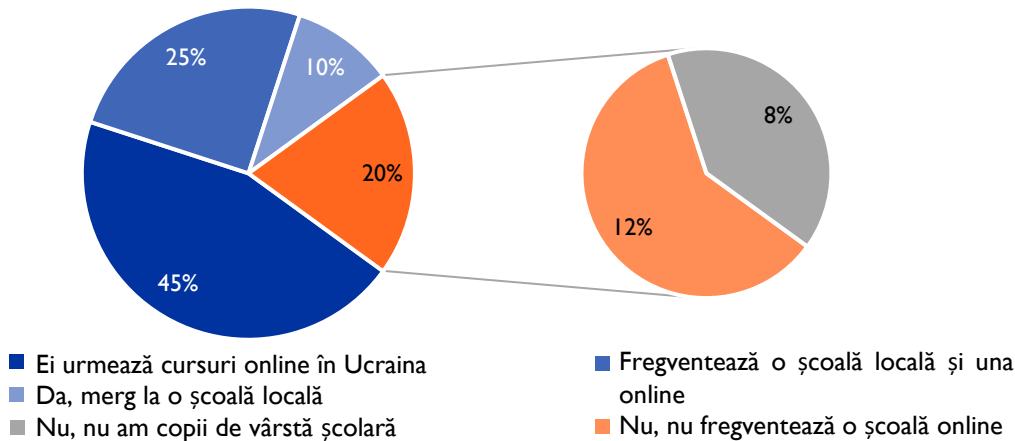
Dintre cei care au indicat că nu au deschis un cont bancar personal în Republica Moldova, 50% au declarat că nu au avut nevoie să facă acest lucru. Alți 24% nu știau cum să o facă, 13% intenționau să deschidă unul, 11% că intenționează să plece și 2% nu erau eligibili.

Dintre respondenții care aveau copii, 51 au precizat dacă aceștia erau sau nu înscriși la școală sau la grădiniță. Dintre aceștia, 45% au indicat că au reușit să își înscrie copii în învățământul online din Ucraina. Alți douăzeci și cinci la sută aveau copii ce

fregventau școli online, dar și locale și doar 10% au reușit să-și înscrie copii în școli locale. Opt la sută aveau copii ce nu au atins vârsta de a frecventa școala. Copii la 12% din respondenți nu frecventau școala la momentul interviului.

Figura 20: Aveau copiii înscriși la o unitate de învățământ (%) N=51

Dintre cei care au indicat că nu și-au putut înscrie copiii într-o instituție de învățământ (N=6), trei au declarat că intenționează să părăsească Republica Moldova. Ceilalți 3 respondenți au declarat că nu au găsit încă un loc

în care să-și înscrie copiii la momentul evaluării (o persoană), care intenționează să se înscrie (o persoană) sau că aveau alte motive nespicate (o persoană).

Servicii consulare

Șaizeci și doi la sută dintre respondenți au indicat că știu cum să contacteze un reprezentant consular. 38% dintre respondenți nu au știut. Dintre aceștia (N=178), 52% au indicat că au solicitat sprijin consular în momentul evaluării, în timp ce alți 48% nu au făcut acest lucru.

Figura 22: Știți cum să contactați un reprezentant consular? (N=178)

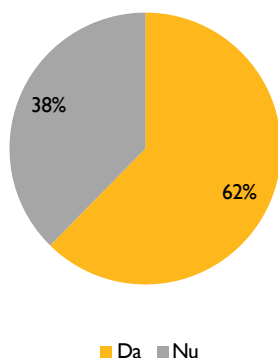
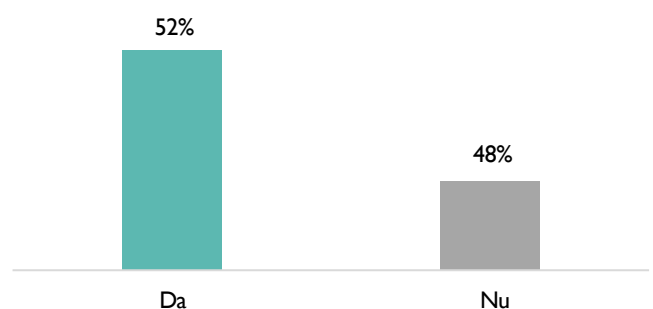

Figura 21: A apelat la asistență consulară în Republica Moldova (%) N=178

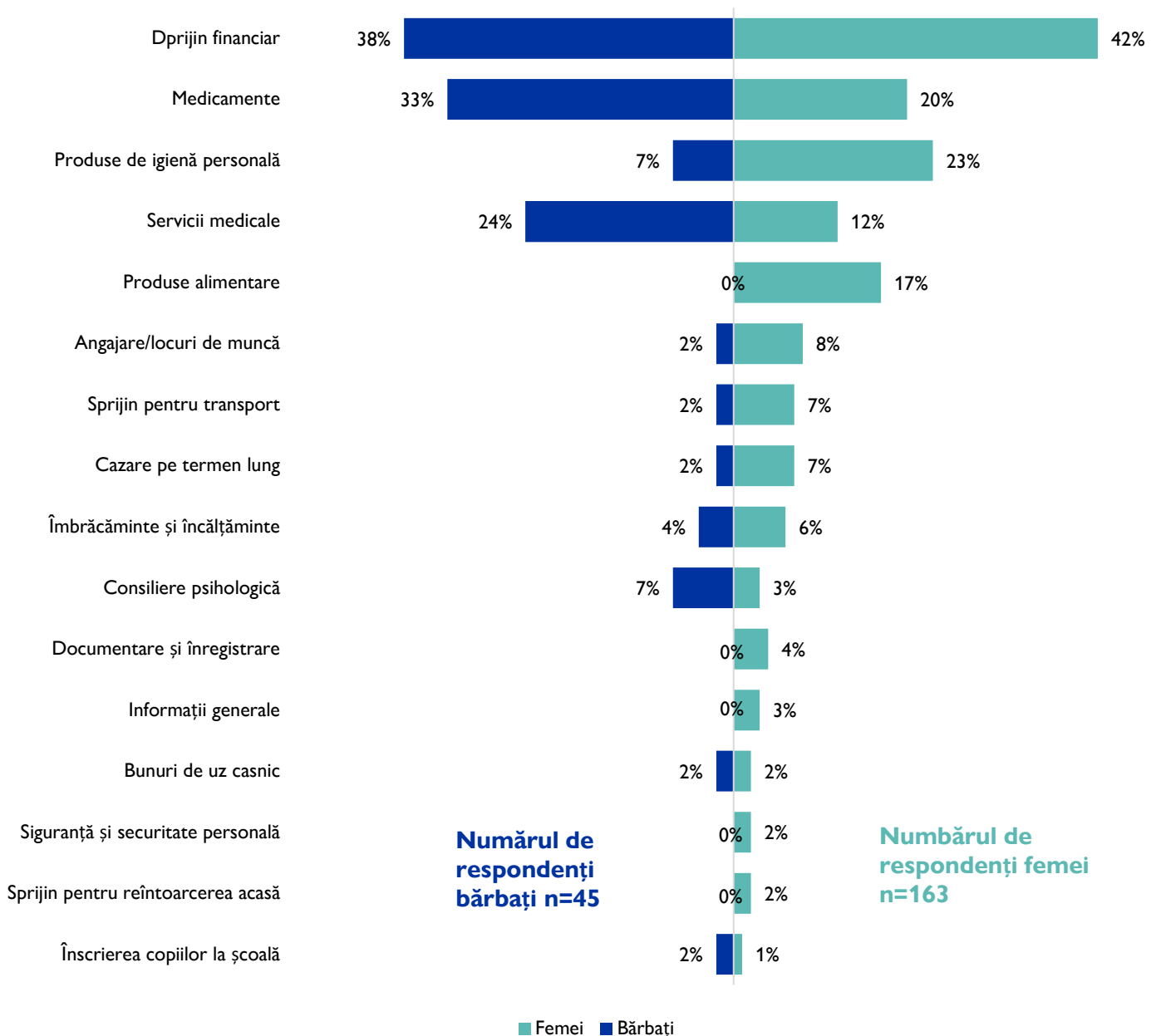
5. Necesități imediate și asistența primită

Necesitățile imediate ale refugiaților din Republica Moldova

Dintre cei care intenționau să rămână în Republica Moldova, aproximativ jumătate dintre respondenți (49%), au raportat sprijinul financiar ca fiind cea mai mare nevoie a lor, reprezentând 41% din total. După sprijinul financiar, primele cinci nevoi principale au

fost medicamentele (23% fiecare), igienă personală și materiale sanitare (19%), servicii de sănătate (14%) și angajare sau loc de muncă (7%). Doar 38% dintre respondenți au declarat că nu au avut nevoie de altă asistență umanitară.

Figura 23: Principalele nevoi raportate de respondenții care intenționează să rămână în Republica Moldova (%) (sunt posibile mai multe răspunsuri)

Două treimi dintre femei au avut nevoie de asistență umanitară, în timp ce doar jumătate dintre bărbați au avut nevoie de asistență. Mai multe femei decât bărbați au raportat nevoia de bani și de produse de igienă personală și sanitare (42% față de 38% și, respectiv, 23% față de 7%). Bărbații aveau mai multă nevoie de medicamente, servicii

Necesitățile imediate ale refugiaților care intenționează să plece în alte țări

Printre cei care intenționau să ajungă în alte țări decât Republica Moldova, cele mai imediate nevoi, la momentul interviului, reflectau necesitățile esențiale care le lipseau în timp ce tranzitau Republica Moldova. Printre nevoile prioritare se numărau sprijinul financiar (40%), produse de igienă personală și

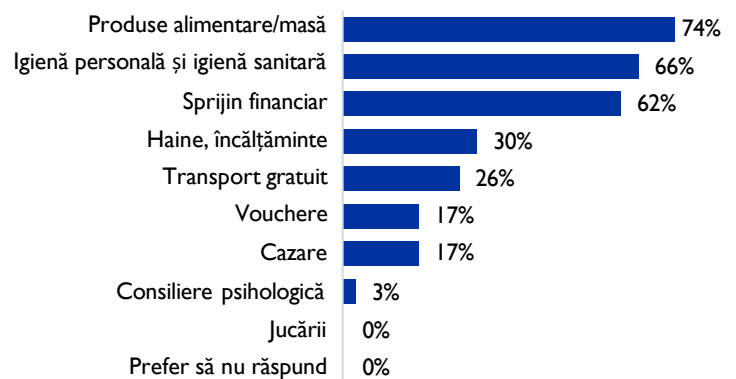
Asistența primită în timpul deplasării

Șaizeci și opt la sută dintre respondenți au indicat că au primit asistență umanitară în timpul călătoriei lor și în Republica Moldova, în timp ce 32 la sută nu au primit-o. Alte optzeci la sută au indicat că au primit vouchere. Respondenții au primit ajutor de produse alimentare (74%), igienă personală (66%), sprijin financiar (62%), haine și încălțăminte (30%), transport gratuit (26%), vouchere (17%), cazare (17%) și consiliere psihologică (3%). Într-o măsură mai mică, respondenții au primit asistență sub formă de jucării pentru copiii lor (1%)

de sănătate și consiliere psihologică decât femeile (33% vs 20%, 24% vs 12% și, respectiv, 7% vs 3%). Aproape o cincime dintre femei aveau nevoie de produse alimentare (17%), în timp ce această pondere era extrem de scăzută în cazul bărbaților.

sanitare (38%), produse alimentare (24%), medicamente (17%), servicii de sănătate (16%), cazare (14%), bunuri de uz casnic (10%), sprijin pentru transport (10%), documentație și înregistrare (7%), haine și încălțăminte (7%), cursuri de limbi străine (4%), angajare/loc de muncă (3%).

Figura 24: Asistența primită în timpul călătoriei (%) (sunt posibile mai multe răspunsuri), N=286

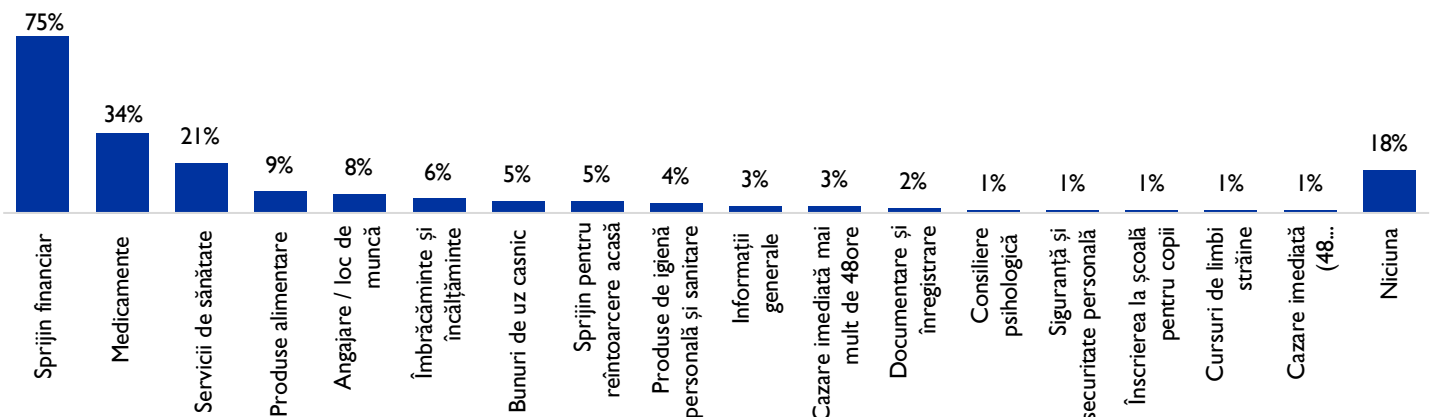

Domenii în care sunt necesare informații pentru a obține mai multă asistență

Dintre cei care au nu știau unde să găsească asistență (26% din totalul eșantionului), 75% au indicat nevoia de informații pentru a obține sprijin financiar pentru a se descurca mai bine în situația de strămutare. Alți 55% au indicat medicamentele și serviciile de sănătate ca fiind alte domenii în care este nevoie de mai multe

informații pentru a găsi sprijin. Alte domenii în care au lipsit mai multe informații au fost produsele alimentare (9%), ocuparea forței de muncă (8%), hainele/ încălțăminte (6%), bunuri de uz casnic (5%), sprijin pentru întoarcere (5%).

Figura 25: Domenii în care sunt necesare mai multe informații pentru asistență (%) N=110 (sunt posibile mai multe răspunsuri)

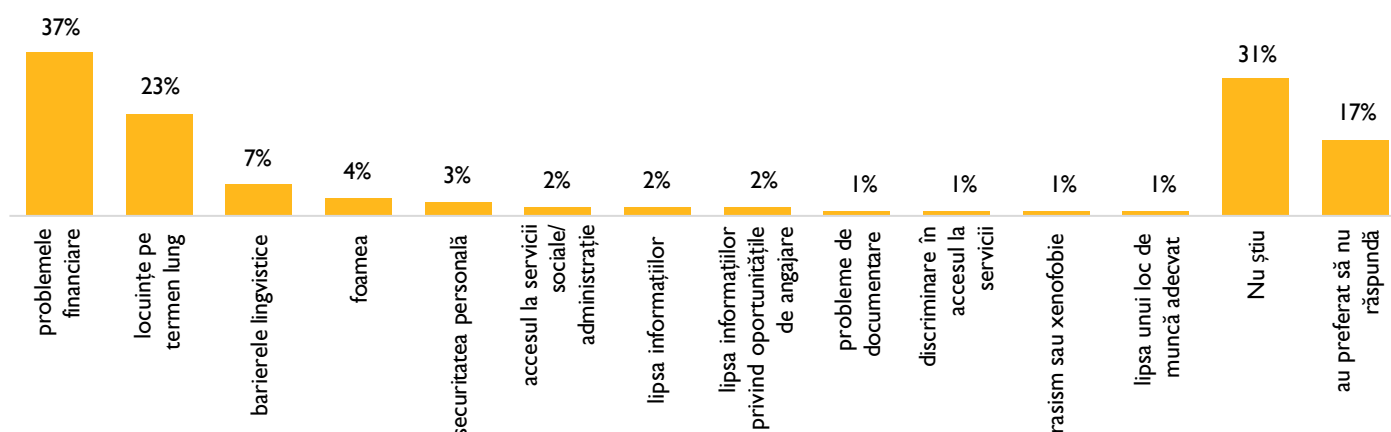
6. Provocări în țara de deplasare

Experiențe de discriminare și provocări legate de incluziune

O femeie respondentă a declarat că s-a confruntat cu situații care echivalează cu o discriminare bazată pe naționalitate, etnie, sex, sexualitate, și/sau religie, iar doi respondenți nu au oferit un răspuns. 37% dintre respondenți au indicat problemele financiare ca fiind una dintre principalele limitări de incluziune. Urmând lipsa unei locuințe pe termen lung (23%), bariere lingvistice (7%), foamea (4%), securitatea personală (3%), accesul la servicii

sociale/administrație, lipsa informațiilor privind oportunitățile de angajare (2% fiecare). Alte provocări întrunite au reprezentat problemele cu documentele, discriminare în accesul la servicii, cazare, rasism sau xenofobie, lipsa unui loc de muncă adecvat (15 fiecare) și recunoașterea unei dizabilități (mai puțin de 1%). O treime dintre respondenți nu au știut ce să răspundă la această întrebare, iar 17% au preferat să nu răspundă.

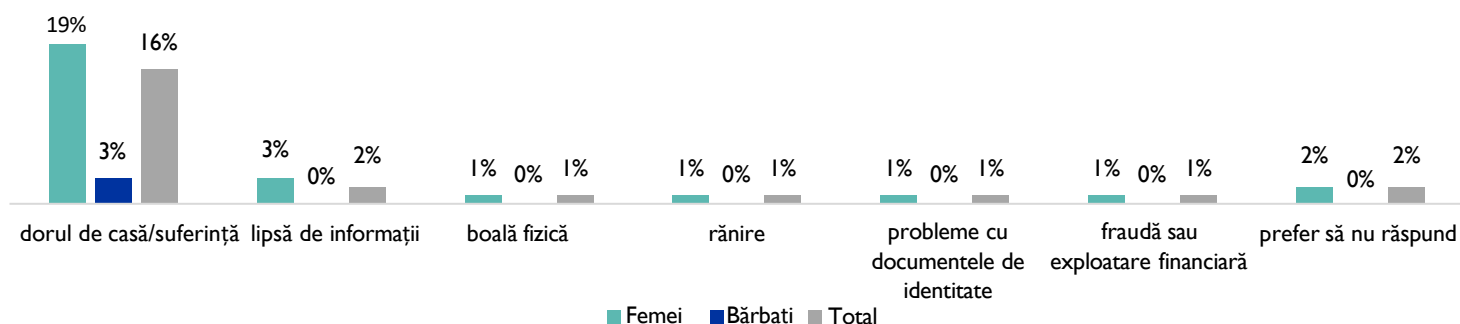
Figura 26: Top 12 provocări în materie de incluziune (%), N=178

Dintre cei 178 de respondenți care s-au stabilit în Republica Moldova, 16% au declarat că duc dorul de casă sau suferă, 2% simt lipsă de informații, 1% suferă de boală fizică, 1% de rănire, 1% de probleme cu documentele de identitate și 1% de fraudă sau exploatare financiară. Femeile au fost cele

mai îngrijorate: 23% dintre femei au raportat că au avut parte de acest tip de provocări și numai trei procente dintre bărbați. Optzeci și unu la sută dintre respondenți nu au raportat nicio experiență de abuz, violență, disconfort sau exploatare (97% dintre bărbați și 77% dintre femei).

Figura 27: Experiențe de abuz, violență, disconfort sau exploatare (%), N=178 (sunt posibile mai multe răspunsuri)

7. Compoziția actuală a grupului

Modul de călătorie

Aproximativ 50% dintre cei intervievați au plecat din Ucraina cu un grup de persoane, iar restul de 50% au călătorit singuri. Distribuția respondenților femei și bărbați care au călătorit în grup a fost similară (50% față de 52%, respectiv).

Figura 28: Respondenții care călătoresc într-un grup cu cel puțin o persoană cu vulnerabilități (%)

Dintre cei care au călătorit în grup (N=211), 87% au călătorit cu familia, 14% cu rude sau prieteni, 2% cu colegi și 1% cu vecini. În plus, mai mult de jumătate dintre respondenții care călătoreau în grup se deplasau cu cel puțin un copil (66%). Femeile își asumau o responsabilitate mai mare în ceea ce privește îngrijirea copiilor: 78% dintre

femeile care călătoreau în grup erau cu cel puțin un copil, comparativ cu 30% dintre bărbați. Dintre cei care călătoreau cu copii, 39% călătoreau cu bebeluși (cu vârsta cuprinsă între 0 și 4 ani). Douăzeci și șase la sută călătoreau cu cel puțin o persoană în vârstă.

Călătoria cu persoane cu probleme de sănătate și handicap

Dintre cei 421 de respondenți, 7% au declarat că au călătorit cu o persoană cu afecțiuni grave de sănătate sau cu nevoi specifice sau că sunt o astfel de persoană (18% dintre bărbați și 3% dintre femei).

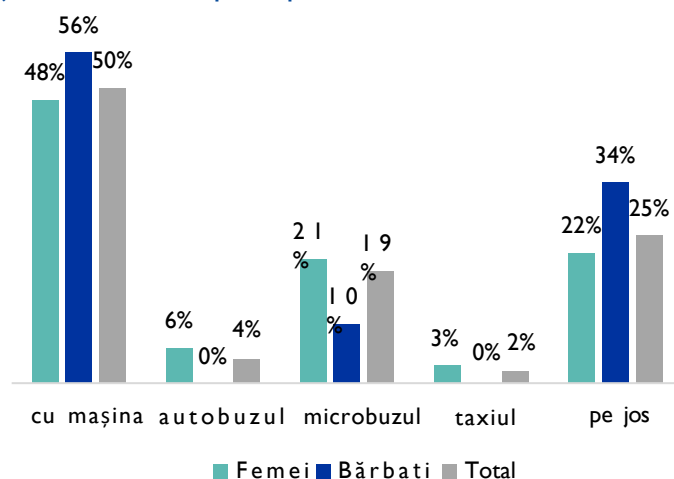
Dintre cele 29 de familii cu cel puțin un membru al familiei cu afecțiuni grave de sănătate sau nevoi specifice, au fost raportate 72 de cazuri. În 23 de cazuri, au fost raportate mai multe afecțiuni grave de sănătate sau dizabilități per familie (mai multe persoane cu dizabilități pe familie sau o persoană cu mai multe dizabilități). Ponderea relativ mare a respondenților care se confruntă cu mai multe dizabilități pe gospodărie indică un grad mai mare de vulnerabilitate și, respectiv, o nevoie mai mare de sprijin suplimentar specializat.

Din cele 72 de cazuri raportate de persoane cu afecțiuni grave de sănătate sau cu handicap, 51% dintre cazuri au fost persoane cu boli cronice sau sub tratament medical (diabet, hipertensiune, artrită, obezitate, cancer), în 24% dintre cazuri au fost persoane cu deficiențe de vedere, 8% au fost persoane cu dificultăți de mers sau de urcare a treptelor, 7% au fost femei însărcinate sau care alăptează, 4% au fost persoane cu dificultăți de auz,

chiar dacă folosesc aparate auditive, 3% au fost persoane cu dificultăți de autoîngrijire, cum ar fi spălatul sau îmbrăcatul, iar alte 3% au fost persoane cu dificultăți de memorare sau de concentrare.

Aproximativ 50% dintre toți respondenții au declarat că au călătorit cu mașina, 25% fie cu autobuzul, microbuzul sau taxiul și aproape 25% au declarat că au călătorit pe jos. Distribuția pe mijloace de transport a fost similară între sexe.

Figura 29: Distribuția respondenților în funcție de mijloacele de transport, pe sexe

8. Metodologie

Acest raport se bazează pe un sondaj privind modelele de deplasare, necesitățile și intențiile de deplasare realizat de Matricea de urmărire a deplasărilor (DTM) a OIM în cele 11 țări incluse în Planul Regional de Răspuns pentru Ucraina în 2023: 6 țări învecinate cu Ucraina - Belarus, Ungaria, Polonia, Republica Moldova, România și Slovacia - și alte 5 țări afectate în mod special de sosirile de refugiați din Ucraina de la începutul războiului în februarie 2022 - Bulgaria, Cehia, Estonia, Letonia și Lituania.

Analiza prezentată în acest raport se bazează pe datele colectate între luna ianuarie și martie 2023 printr-o rețea de peste 150 de enumeratori, cu diverse termene și instrumente de sondaj specifice - în funcție de contextul țării. Cu toate acestea, în abordarea de eșantionare, principalele definiții și caracteristici ale instrumentelor utilizate fac ca seturile de date la nivel de țară să fie comparabile. Sondajele au fost efectuate față în față de către enumeratori instruiți cu refugiați adulți din Ucraina și resortisanți a țărilor terțe (18 ani și peste). Înainte de începerea sondajului, toți enumeratorii au fost instruiți de către OIM cu privire la standardele DTM, la utilizarea aplicației KoBo, abordarea OIM privind protecția și asistența migrantilor, etica colectării de date și furnizarea de informații și mecanismele de referire existente.

Respondenții au fost selectați aleatoriu de către enumeratori la punctele de intrare, de tranzit și la centrele de cazare selectate. În zonele punctelor de trecere a frontierei, au fost interviewate atât persoanele care au intrat/ieșit cu mașina, cât și cele care au intrat/ieșit cu autobuzul, pe jos și cu trenul. Sondajul a fost anonim și voluntar. Sondajele au fost efectuate numai dacă exista consimțământul respondentului. Respondentul putea întrerupe sondajul în orice moment.

Chestionarul a fost disponibil în limbile ucraineană, rusă, engleză și română. Limba preferată a fost stabilită de către persoana interviewată. Toate răspunsurile au fost verificate de către enumerator pentru orice probleme sistematice, iar acest proces nu a identificat nicio problemă. Pentru acest raport au fost luate în considerare doar chestionarele integral completate.

Implementarea și limitările la nivel național

Cadrul de eșantionare nu s-a bazat pe cifrele verificate ale refugiaților din Ucraina și ale resortisanților țărilor terțe care au intrat prin diversele puncte de frontieră sau care au rămas în diverse regiuni (județe, districte, raioane) din fiecare țară în care au fost efectuate sondaje. Acest lucru se datorează disponibilității limitate de informații de bază comparabile între țări. Răspândirea geografică a enumeratorilor și a locațiilor vizate cuprinde majoritatea punctelor cheie de sosire, tranzit și destinație. Deși rezultatele nu pot fi considerate reprezentative, consecvența internă a datelor în cadrul fiecărei țări și la nivel regional sugerează că rezultatele actualului cadru de eșantionare au valoare practică. În timp ce s-a încercat să se înregistreze toate tipurile de sosiri la punctele de control, realitatea operațională a muncii pe teren s-a confruntat cu diferite niveluri de accesibilitate a punctelor de control și a altor locuri de tranzit și de ședere, precum și cu diferite disponibilități ale posibilelor persoane vizate de a petrece în mod confortabil 10-20 de minute pentru a răspunde la chestionar, în funcție de o combinație de condiții personale. De exemplu, este mai ușor de interviewat persoanele care călătoresc cu autobuzul și alte tipuri de transport în comun decât cele din vehicule private, care tind să tranziteze rapid prin punctele de control și să călătorească mai departe. Alți factori legați de condițiile dintr-o anumită locație și perioadă - schimbările organizatorice în zonele de intrare și de tranzit din partea autorităților naționale, condițiile meteorologice, joacă, de asemenea un rol.

În Republica Moldova, DTM a fost activat pentru prima dată în martie 2022. Între 01 ianuarie și 31 martie 2023, 421 de interviuri valide au fost colectate de către 4 enumeratori (toate femei) în două locații: Oconița (în nord) și Ștefan Vodă (în sud-est).

DTM

Matricea de urmărire a deplasărilor (Displacement Tracking Matrix - DTM) este un sistem de urmărire și monitorizare a deplasărilor și a mobilității populației. Formularul de sondaj a fost conceput pentru a înregistra principalele modele de deplasare - țara de origine și regiunea - pentru refugiații de orice naționalitate care fug din Ucraina din cauza războiului. Acesta cuprinde profilurile demografice ale respondenților și ale grupului cu care aceștia călătoresc, dacă există; se întreabă despre intențiile referitoare la destinația finală preconizată și perspectivele de a rămâne în țara în care a avut loc sondajul/prima primire; colectează informații cu privire la un set de nevoi principale pe care respondenții le-au exprimat ca fiind mai presante în momentul interviului.

De la începutul războiului din Ucraina, mai multe instrumente DTM ale OIM au fost utilizate în țările învecinate cu Ucraina și în alte țări afectate în mod special de noile sosiri de migranți și refugiați din Ucraina.

Pentru mai multe informații, vă rugăm să vizitați: [Ukraine Crisis Response | Displacement Tracking Matrix \(iom.int\)](https://www.iom.int/ukraine-crisis-response/displacement-tracking-matrix)
DTM face parte din Institutul Global de Date al OIM.